

ANNALES
VETERIS TESTAMENTI,

A
PRIMA MUNDI ORIGINE
DEDUCTI:

UNA CUM
RERUM ASIATICARUM

ET
ÆGYPTIACARUM
CHRONICO,

A
TEMPORIS HISTORICI PRINCIPIO
usque ad Maccabaicorum initia
PRODUCTO.

JACOBO USSERIO ARMACHANO
DIGESTORE.

LONDINI,
Ex Officina J. Flesher, & prostant apud J. Crook & J. Baker, sub Insigni
Navis in Cœmeterio S. PAULI. MDC L.

LECTORI.

Enforinus in libello quem ad Q. Cærellium scripsit de natali die, intervalla temporum expositorus; hanc sibi Prefatiunculam præmittendam putavit. ^a Si origo Mundi in hominum notitiam venisset, inde exordium sumeremus. Et paulo post, de hoc tempore verba faciens: ^b sive habuit initium, inquit, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendere. Itaque hanc Mundi epocham, ut ab hominum notitiâ quàm maxime alienam, ab Astronomicis suis supputationibus ita ablegat Ptolemæus. ^c Ταῖς ἐπι ὄλου τῆς αἰῶνος, ἢ καὶ τῆς μακροῦ τινι πολλαπλασίῳ τῆς τὰς πρώτης χρόνου, διαβεβαιώσῃ, ἀλλοτριᾶς φιλομαθῆας πῶ καὶ φιλαληθείας ἠρώμεθα. Totius mundi, aut alius multiplicis temporis observationes considerare, putamus alienum esse ab iis qui discendi & veri cognoscendi studio ducuntur. Et à genethliacâ suâ Mathesi, genituram illam Mundi ab Æsculapio & Anubio acceptam, Julius Firmicus Maternus. ^d Non fuit ista genitura Mundi, inquit. Nec enim Mundus certum diem habuit ortus sui; nec aliquid interfuit eo tempore, quo Mundus divinæ mentis ac providi numinis ratione formatus est: nec eousque se intentio potuit humanæ fragilitatis extendere, ut originem Mundi facili posteritate concipere, aut explicare.

Neque verò mirandum, homines ethnicos, sacrarum literarum inscios, de Mundi primordiis assequendis ita desperasse: quom inter ipsos Christianos, Chronographus ille celebratissimus Dionysius Petavius, suam de conditu Mundi & annorum inde ad nos numero, sententiam explicaturus, hanc primùm disceptationi summam fecerit. Annorum ab orbe condito ad hæc tempora numerum, neque certâ ratione compertum esse, neque citra divinam significationem posse compertiri. Acujus sententiâ longissimè profectò absuit Philastrius Brixien-
sis; ^e hæresim esse notans, quæ dicit incertum numerum esse annorum à Mundi origine, & ignorare homines curricula tem-

^a Censorin. cap. 20.

^b Ibid. ca. 21.

^c Ptolem. μετὰ τὴν συγγραφήν. lib. 3.

^d Jul. Firmic. Mathes. lib. 3. cap. 2.

^e Petav. de doctrinâ tempor. lib. 9. cap. 2.

^f Philastr. de hæresib. c. 63.

ANNNALES

VE TERIS TESTAMENTI,

à primâ Mundi origine deducti.

I
4.

IN PRINCIPIO creavit DEUS Cœ-
lum & Terram. [*Genes. I. 1*] quod tempo-
ris principium (juxtâ nostram Chronologiam)
incidit in noctis illius initium, quæ XXIII.
diem Octobris præcessit, in anno Periodi Ju-
lianæ 710.

7104004

Primo igitur seculi die (*Octob. 23. feriâ 1.*)
cum supremo Cœlo creavit Deus Angelos :
deinde summo operis fastigio primùm per-
fecto, ad ima Mundanæ hujus fabricæ fundamenta progressus miran-
dus artifex, infimum hunc globum ex Abyffo & Terrâ conflatum con-
stituit ; concinentibus & collaudantibus cum simul omnibus ipsius An-
gelis. [*Job XXXVIII. 7*] Cùmque Terra esset inanis & vacua, & tene-
bræ essent in superficie Abyffi : in ipso primi diei medio creata est Lux ;
quam à Tenebris distinguens Deus, illam appellavit Diem, has Noctem.

Secundo die, (*Octob. 24. fer. 2.*) creato expanso (quod Cœlum est ap-
pellatum) distinctio est facta inter aquas superiores, & inferiores Terræ
circumfusas.

Tertio die, (*Octob. 25. fer. 3.*) Aquis inferioribus in locum unum con-
fluentibus, emerfit Terra arida. Aquas in Mare congregavit Creator :
emissis interim fluviiis, qui in Mare resfluerent. [*Ecclesiast. I. 7*] Terram
omne genus Herbas & Plantas, cum seminibus & fructibus, germinare
fecit. Præ aliis autem locis, Paradisum in Edene plantis ornavit : in
quibus, Arbor vitæ & Arbor scientiæ boni ac mali. [*Gen. II. 8, 9.*]

Quarto die, (*Octob. 26. fer. 4.*) Sol, Luna, & reliqua Sidera creata sunt.

Quinto die, (*Octob. 27. fer. 5.*) Aquatilia & volatilia animantia pro-
ducta sunt ; & fœcunditate donata.

Sexto die (*Octob. 28. fer. 6.*) Terrestria animalia creata sunt ; tum
Gradientia, tum Repentia. Demùm verò Homo, ad imaginem Dei in
divinâ Mentis scientiâ (*Coloss. III. 10*) & genuinâ Voluntatis sanctitate
(*Ephes. IV. 24*) præcipuè consistentem, conditus est. Ille statim reli-
quis animalibus, divinitus ad se adductis, ut Dominus eorum designa-
tus, nomina imposuit. In quibus cùm adjuncticem sibi similem non in-

B

veniret ;